

استراتژی‌های استادان برای مدیریت رفتارهای چالش برانگیز - قسمت اول

تهیه و تنظیم:

دکتر حسین کریمی مونقی - مسئول دفتر
توسعه آموزش دانشکده

فاطمه باقری دانشجوی دکتری پرستاری

آموزش چیزی فراتر از انتقال اطلاعات و ایجاد مهارتها بوده و یک فرآیند تکاملی برای آموزش دهنده و دانشجو می باشد. با این وجود در این فرآیند گاهی اوقات، مشکلاتی در تعامل استاد و دانشجو پدیدار می شود که از آن می توان تحت عنوان رفتارهای چالش زا یاد نمود.

رفتارهای چالش‌زا در دانشجویان باعث اختلال در روند آموزش و یادگیری گردیده و فرسودگی شغلی اساتید و انتقال این رفتارها به محیط کار را به همراه دارد.

مدیریت رفتارهای چالش‌برانگیز بعد از بروز بسیار دشوار است و باعث تنش در دانشجویان و خودشان می‌شود؛ لذا پیشگیری از این رفتارها اولویت اصلی استادان است.

مهم ترین این استراتژی ها عبارتند از:

الف - تصمیم‌گیری برحسب نوع رفتار، موقعیت و شرایط:

۱. در صورت عدم اختلال در کلاس و عدم حواس‌پرتی دیگران بخاطر رفتار چالش برانگیز دانشجو؛ استادان ممکن است واکنشی نشان ندهند.
۲. تلاش استاد برای درگیر کردن و جلب کردن توجه دانشجویان با رفتار چالش برانگیز از طریق:

- مورد خطاب قرار دادن دانشجو

- نگاه کردن و متمرکز شدن روی دانشجو

- تغییر لحن صدا درحالی که به دانشجو نگاه

می‌کند

- سوال و نظر پرسیدن از دانشجو

۳. رفتار استادان در صورت بروز رفتارهایی مثل بلند صحبت کردن در کلاس، خودنمایی و مسخره کردن دیگران:

- برخورد فوری، جدی و منطقی

- گوشزد کردن اهمیت و شان محیط آموزشی

- تاکید بر توانمندی و ویژگی های منحصر به

فرد هرکسی

- تاکید بر افکار و رفتارهای خاص افراد

- لزوم رعایت استاندارد های محیط آموزشی

- برقرار ساختن جو دوستانه در کلاس و محیط

آموزشی توسط استادان

- موثر بودن اعتقادات، ارزش های استاد و توانایی علمی او در یادگیری، نظم و تربیت دانشجویان

ب- برخورد و تعامل محترمانه:

- اصلی ترین راه مدیریت رفتارهای چالش زا برخورد محترمانه با دانشجوی چالش برانگیز می باشد. حفظ حرمت و شخصیت دانشجویان به ویژه در جمع ضروری است.

- حفظ حرمت و شخصیت کلی دانشجویان به ویژه در جمع به آنان کمک می کند تا در رفتارهای چالش برانگیز خود تجدید نظر کنند.

- انجام تشویقها در جمع و بازخوردهای اصلاحی

برخورد و تعامل محترمانه در پیشگیری و مدیریت رفتار چالش برانگیز بهترین رویه است.

ج- الگو مداری:

- تقلید و الگوبرداری دانشجویان از استادان در زمینه های مختلف

- نقش موثر الگو برای انتقال نگرش ها، رفتارها، اخلاقیات و ارزش های حرفه ای به دانشجویان

- یادگیری دانشجویان از مهارت های ارتباطی از طریق الگوبرداری غیرمستقیم و تجربی از اساتید در زمینه های مختلف

رفتارهای چالش برانگیز قابل سنجش و مدیریت هستند. به استادان توصیه می شود که دانش و مهارت های خود را در این مورد ارتقاء دهند تا ضمن تضمین کیفیت و کمیت آموزش، شادابی و نشاط را به جو آموزشی تزریق کنند.

الگوپذیری به عنوان یکی از مهمترین روش های مدیریت و تربیت می باشد.

منابع جهت مطالعه بیشتر:

۱. حسین کریمی مونقی، اکرم ژیانی فرد (۱۴۰۱). طراحی آموزشی در علوم پزشکی، انتشارات دانشگاه علوم پزشکی مشهد، چاپ سوم.
2. Rad, Mostafa; **Karimi Moonaghi, Hossein**; Ildarabadi, Eshagh. [Can nurse teachers manage student incivility by guided democracy? A Grounded Theory Study](http://dx.doi.org/10.1136/bmjopen-2016-014639). BMJ Open 2017;7 (7):e014639. <http://dx.doi.org/10.1136/bmjopen-2016-014639>

mail: nms.edo@mums.ac.ir

Web:

http://www.mums.ac.ir/nurse/fa/EDO_main